

Bemærkninger til forslaget

Ved den gældende pris- og avancelovgivning påføres der virksomhederne en helt urimelig og administrationskrævende kontrol. Det synes, som om lovgivningen i vidt omfang kun tjener som psykologisk baggrund for indgreb over for lønudviklingen (indkomstpolitik).

Kontrollen er byrdefuld og irriterende for virksomhederne og undertiden direkte skadelig, fordi den kan forsinke nødvendige og rimelige pristilpasninger på monopolfri områder. Hovedparten af den overflødige lovgivnings administrationsomkostninger overvælttes før eller siden på forbrugerne.

Det illusoriske i kontrollen fremgår bl. a. af den redegørelse, monopoltilsynet har leveret i september 1977 for administrationen af prisstoploven af 1976, hvor man i realiteten konkluderer, at prisstoploven næppe har haft nogen effekt.

Monopoltilsynet føler sig øjensynlig stærkt belastet af denne lovgivning. Der har været mange henvendelser om råd og vejledning, og man har

måttet administrere en lang række dispensationssager og desuden måttet træffe en række principielle afgørelser. Den daglige administrative rutine er dermed blevet forstyrret på en række områder, og opklaring af misforståelser har øjensynlig domineret fremfor kontrol med overtrædelser.

Til dette kommer en forskelsbehandling virksomhederne imellem, og i det hele taget synes det, som om monopoltilsynet reelt har måttet opgive at administrere prisstoploven. Trods dette må man opretholde arbejdskrævende, men unyttige arbejdsrutiner med den virkning, at tilsynets væsentligste opgave – at kontrollere de egentlige monopoler – i høj grad har lidt under den.

Både hensynet til erhvervslivet, hensynet til forbrugerne og til den offentlige administrations effektivitet taler åbenbart for, at den gældende pris- og avancelovgivning grundigt revideres ud fra den i beslutningsforslaget angivne retningslinje.